

— zastosowania w stosunku do niego warunków odmiennych od tych stosowanych wobec swych własnych obywateli co do przyznania, sposobu wyliczenia i okresu wypłaty rent wojskowych mających na celu odszkodowanie za następstwa wypadku lub choroby, które związane są ze służbą pod jego sztandarami?

7. Czy okoliczności, że zainteresowany nie pracował w dniu złożenia wniosku o rentę wojskową oraz że wypadek lub choroba uzasadniająca ten wniosek miała miejsce podczas okresu czynnej służby w odległym czasie, tj. między dniem 19 sierpnia 1949 r. a dniem 16 sierpnia 1964 r. poza terytorium Państwa Członkowskiego, w tym przypadku w Sajgonie, mogą wpłynąć na treść odpowiedzi udzielonej na zadane wcześniej pytania?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Oberlandesgericht München z dnia 9 września 2005 r. w postępowaniu karnym przeciwko Stefanowi Kremerowi

(Sprawa C-340/05)

(2005/C 296/27)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 19 września 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Oberlandesgericht München z dnia 9 września 2005 r. w postępowaniu karnym przeciwko Stefanowi Kremerowi.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy przypadku osoby, której władze administracyjne w Państwie Członkowskim (państwo pobytu) odebrały prawo jazdy lub nie zezwoliły na jego uzyskanie z uwagi na to, że ponowne uzyskanie prawa jazdy w państwie pobytu podlega wymogowi, zgodnie z którym wnioskodawca zobowiązany jest wykazać swoją zdolność na podstawie medyczno-psychologicznej opinii zgodnie z zasadami uregulowanymi w prawie państwa pobytu, a osoba ta nie przedstawiła tego dowodu i następnie — przed upływem okresu zakazu prowadzenia pojazdów orzeczonego w państwie pobytu — uzyskała prawo jazdy w innym Państwie Członkowskim (państwo wystawienia).

Oberlandesgericht München zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

Czy w tego rodzaju przypadku art. 8 ust. 4 dyrektywy 91/439/EWG⁽¹⁾ dopuszcza ustawowe uregulowanie państwa pobytu, zgodnie z którym z prawa jazdy wydanego w państwie wystawienia można korzystać jedynie na wniosek i po dokonaniu weryfikacji, czy przesłanki zastosowania środków określonych w art. 8 ust. 2 dyrektywy przestały istnieć?

Czy też z ustanowionego w art. 1 ust. 2 dyrektywy obowiązku wzajemnego uznawania praw jazdy, jak również z obowiązku zawężonej wykładni art. 8 ust. 4 dyrektywy wynika, że państwo pobytu zobowiązane jest uznać ważność prawa jazdy bez uprzedniego wszczęcia postępowania kontrolnego, a jedynym przysługującym mu uprawnieniem jest odebranie prawa do korzystania z prawa jazdy w państwie pobytu w przypadku zaistnienia (dalszego istnienia) przyczyn uzasadniających zastosowanie środków określonych w art. 8 ust. 2 dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 237, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 22 września 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii

(Sprawa C-355/05)

(2005/C 296/28)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 22 września 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Bernharda Schimę i Doyin Lawumni, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Irlandii.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że Irlandia uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 33 dyrektywy 2003/55/EWG⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 98/30/WE, poprzez nieprzyjęcie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do stosowania tej dyrektywy, a w każdym razie poprzez niepoinformowanie Komisji o ich przyjęciu.
- 2) obciążenie Irlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 1 lipca 2004 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 15.7.2003, str. 57.